

hez vezet, hogyha nem az önkormányzatok anyagi képességei szerint lesz determinálva az oktatási színvonal.

A másik kérdés, ami felvetődött, hogy helyes, sok pozitív intézkedés is szerepel a köznevelési törvényben: hároméves kortól kötelező óvodáztatás, egész napos iskola, de az a kérdés, hogy hol van ezeknek a garanciája - kérdezték ellenzéki képviselőtársaink. Azt gondoljuk, hogy a köznevelési törvényben ez egy fontos célkitűzés, és teljesen egy irányba hat ezzel a stratégiai tervvel, hogy ezeket a kérdéseket törvényben rögzítettük. Nyilvánvaló, hogy ha hároméves kortól kötelező az óvodáztatás, ennek, ha ezt sikerül megvalósítani, a legnagyobb nyertesei éppen a leszakadó rétegek, hiszen az ő esélykülönbségeiket csökkentjük ezáltal a legnagyobb mértékben.

Volt egy olyan felvetés is, és nagyon reménykedünk, hogy ez nyitott fülekre talál miniszter úr részéről, ellenzéki képviselőtársunk vetette fel - Dúró Dóra -, és kormánypárti képviselők is csatlakoztak hozzá, hogy nagyon fontos lenne a bentlakásos intézmények finanszírozása, és hogy a bentlakásos intézmények szerepe növekedjen.

(14.00)

Hiszen tudjuk, vannak olyan családok, hogy ha a gyerek mindennap hazamegy, akkor bizony nem lesz kész a lecke, nem fog felkészülten elmenni az iskolába, és bizony azt a különbséget, ami a családi életből adódott, az iskola, az óvoda nem fogja tudni csökkenteni. Azt hiszem, ez egy olyan kérdéskör volt, amellyel az ellenzék egy része és a kormánypárti képviselők teljes egésze is egyetértett.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Összességében azt tudom mondani, hogy rövid, nem túl éles vita után az oktatási bizottság döntő többsége az anyagot megtárgyalásra alkalmasnak találta, és elfogadásra javasolja az Országgyűlésnek.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselőcsoportjából. Megadom a szót.

DÚRÓ DÓRA, az oktatási, tudományos és kutatási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az oktatási, tudományos és kutatási bizottság ülésén megfogalmazott kisebbségi véleményt a Jobbik képviselői voltak azok, akik megfogalmazták. Ezek az oktatás és a gyermekjólét fejezeteit érintik, és arra hívtuk fel a figyelmet az oktatási bizottság ülésén, hogy az előttünk fekvő jelentés és a köznevelési törvény több ponton ellentétes egymással.

Az egyik ilyen terület az oktatási fejezetben található, amely a kis létszámú fejlesztő osztályt írja elő egyik integráló, illetve a cigányság számára felemelő eszközként, amelyet a köznevelési törvény tavaly őszi vitája

során az Országgyűlés elvetett. Tehát nem is arról van szó, hogy esetleg abba a köznevelési törvénybe ez nem került be, vagy nem jutott eszébe az előterjesztőnek, hogy ilyen lehetőséget biztosítson, hanem kifejezetten az előterjesztésben még szerepelt ez a lehetőség, és az Országgyűlés elvetette, leszavazta ezt, miközben ebben a jelentésben egyik eszközként szerepel a cigányság felemelésének megoldására.

A másik ilyen eszköz az általános iskolai kollégiumok létesítése, illetve a jelenleg fennálló ilyen intézmények további működtetése, és valóban a Jobbik szorgalmazta azt az oktatási bizottság ülésén is, és a Radikális változás című 2010. évi országgyűlési választásokra készült programunkban is szerepel a bentlakásos iskolák hálózatának a létrehozatala, amelyben az egyik legfőbb megoldást látjuk a cigányság felemelésére, azonban a köznevelési törvény a korábbiakhoz képest megnehezítette, sőt majdhogynem lehetetlenné tette ezen intézmények működését. A köznevelési törvény elfogadása előtt ugyanis a kollégiumi normatíva folyósításának a határideje, illetve a korhoz kötöttsége 3 éves kor volt, és a Fidesz-kormány, a Fidesz parlamenti többsége volt az, amely ezt a 3 éves kortól folyósítható normatívát mostantól csak 10 éves kortól teszi lehetővé, tehát azok az intézmények, amelyek bentlakásos óvodaként és alsó tagozatos általános iskolaként működtek, azoknak a működése ellehetetlenül a köznevelési törvény értelmében. Egyébként ezt Kucsák László kormánypárti képviselőtársam is jelezte a bizottság ülésén, hogy ő is kifogásolja ennek a jelentőségét, illetve a megváltoztatását. Révész Máriusz képviselő úr is itt jelzi nekem, hogy ő is kifogásolja.

Jelenleg a Zala megyei Csapi településen működik egy olyan intézmény, amely 3 éves kortól fogadja a bentlakásos iskolába, óvodába és szakképzésbe a cigány és nem cigány gyerekeket egyaránt, amelyet önkéntesen választanak a szülők, és a nehéz körülmények között élő gyerekek is olyan munkaerő-piaci lehetőségekkel kerülnek ki ebből az iskolából, amely példaértékű lehet, és ezért szorgalmazza a Jobbik, hogy ezt az 1970-es évek óta működő intézményt se lehetetlenítsük el, sőt terjesszük ki az egész országra annak a lehetőségét, hogy ahol a család egyértelműen visszahúzó erőként hat a gyerekek előrelépésére, ott teremtsük meg azt a lehetőséget, hogy bentlakásos iskolában nevelkedjenek, illetve már óvodáskortól elkezdhesék ezt a műfajt, ha a szülők úgy döntenek.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 20-20 perces időkeretben. Ezek közben kétperces felszólalásokra nincs lehetőség.

Megadom a szót Berényi László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BERÉNYI LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium 2012. áprilisában nyújtotta be J/6775. számon a „Roma integráció évtizede” program stratégiai terve és a nemzeti társadalmi felzárkózási stratégia - mélyszegénység, gyer-

nyek elkövetőinek arányában száz százalék a cigány elkövető, akkor őt eltávolítják a pozíciójából, és senki nem áll ki mellette, természetesen a Jobbikon kívül.

Konkrét statisztikák nem készülnek - éppen e miatt a szemlélet miatt - a bűnelkövetésekről, de az is például beszédes, hogy az oktatási ombudsman által készített, iskolai erőszakról szóló anyagból egyértelműen kiderül, hogy például az iskolai erőszakos cselekedetek aránya ott magasabb, azokon a területeken és azokban az intézményi formákban magasabb, ahol a cigány tanulónak az aránya magasabb. Tehát ebből is láthatjuk azt, hogy bár konkrét statisztika nem készül, az emberek mindennapi elmeséléséből és ebből is láthatjuk azt, hogy ez a jelenség bizony egymással összefügg.

Az oktatásban történő megoldási javaslatunk nem tesz ilyen különbséget, ezt szeretném előrebecsátani, hogy a bentlakásos iskolák rendszerét nem úgy képzeljük el, hogy csak cigány gyerekek járhatnak oda; egyenlő mércét kívánunk felállítani cigány és nem cigány gyerekekre nézve. Azonban az általam az előbb említettek miatt is azok a problémák, amelyek miatt a bentlakásos iskolákra szükség van, a cigányság körében magasabb arányban fordulnak elő. Például Mohácsi Viktória szegregációnak nevezte ezt a javaslatot, és természetesen ellenezte ezt.

A köznevelési törvény egyik alapvetésével szeretném kezdeni, ami egyedi bánásmódot fogalmaz meg, tehát azt mondja, hogy az iskolákban, az intézményekben a gyerekeknek egyedi bánásmódra van szüksége, és egyébként az 1973 óta a Zala megyei Csapiban működő iskolának a bemutatkozásában benne van, hogy például tekintettel vannak a gyerekeknek az etnikai hovatartozására is, az etnikai identitására is. Úgy gondolom, hogy a Fidesz által hozott köznevelési törvény egyedi bánásmódja ezt is jelenti, hogy az etnikai hovatartozásra is tekintettel lehet lenni, sőt tekintettel kell lenni az oktatás során.

Úgy gondolom, hogy az oktatásban is és más területeken is meg kell vizsgálnunk, hogy mi az oka annak, hogy ilyen kevés, nagyon kis arányú a cigány fiataloknak az aránya a felsőoktatásban, illetve kevesen vannak olyanok, akik piacképes végzettséget tudnak szerezni, és az eddig eredményesen működő modellt, modelleket, példákat kellene általánossá tenni Magyarországon.

Az okok között mindenképpen meg kell említeni és első helyen kell említeni azt a családi környezetet, amiből ezek a gyerekek kiindulnak. Itt már elhangzott Volner János képviselőtársam szájából is, hogy a rendszerváltás után felnőtt egy olyan generáció, akik nem látták a szüleit dolgozni, s azt látták, hogy az ő családjukban a megélhetés elsődleges forrása, sőt egyáltalán a megélhetés forrása nem a munka, hanem jobb esetben a segély, a szociális juttatások, rosszabb esetben pedig a bűnözés. Ezek a gyerekek ilyen családi háttérrel nem arra fognak törekedni, hogy ők tanuljanak, hogy ők minél magasabba törjenek, hanem ugyanebben a rossz családi környezetben fognak maradni, és továbbviszik, újratermelik a segélyekből élést és a bűnözést. Ez az az ok, amit meg kell szüntetni, ez az az ok, ami a leginkább gátja az ilyen szegény családokban élő cigány fiatalok felemelkedésének, piacképes szakmaszerzésének vagy akár felsőfokú végzettségük megszerzésének. Tehát ez az az ok, amit kezelnünk

kell, és erre meggyőződésünk szerint, a Jobbik szerint a legjobb megoldás a bentlakásos iskoláknak a rendszere.

Itt beszélnünk kell oktatási kérdéskörön kívül alapjogi kérdésekről is. Ez a csapi iskola ugyanis korábban úgy működött, hogy havonta egyszer engedték haza a gyerekeket a családjukhoz, ám emberijog-védő szervezetek ezt kifogás tárgyává tették, és most már hetente hazamehetnek. Azonban amikor jogi kérdésekről beszélünk, akkor beszélnünk kell a többségi társadalom jogairól is, tehát arról, hogy azoknak az embereknek, azoknak a gyerekeknek, akik ilyen családi körülmények közé születnek, nekik is tekintettel kell lenniük a saját kötelességeikre és az embertársaik, az osztálytársaik, a tanáraik jogaira.

Tehát azt mondom és a Jobbik azt mondja, hogy azok a gyerekek kerüljenek ilyen bentlakásos iskolákba, tekintet nélkül arra, hogy cigányok vagy nem cigányok, akik a normál intézményekben sorozatosan, folyamatosan, éveken keresztül képtelenek arra, hogy ott normális oktatást lehetővé tegyenek és bekapcsolódjanak az ott folyó munkába. Nem érdekel, hogy cigány vagy nem cigány a gyerek, nem érdekel, hogy szegény vagy gazdag. *(Osztyolján Ágnes: De jó!)* Az érdekel, hogy minden gyerek a saját magának megfelelő oktatási formát kapja, és minden gyerek, aki erre hajlandóságot mutat, szerezzen olyan piacképes végzettséget, amivel később munkából tud boldogulni. Abban a családi környezetben, ami visszahúzza, ami nem erre neveli, nincs erre lehetősége, és ezt nemcsak én mondom, hanem az 1973 óta működő csapi iskola igazgatója és igazgatóhelyettese is mondja.

Amikor látogatást tettem ebben az iskolában, a vezetők elmondták, hogy bizony hétfőnként, amikor a hétvége után visszatérnek a gyerekek, amit a családjukkal töltenek, sokkal nehezebb velük bánni, sokkal szemtelenebbek és sokkal inkább megengednek maguknak olyan magatartásokat, amik nem helyesek, és a tanárok bosszankodnak amiatt, hogy sokszor úgy érzik, hogy amit ők hét közben felépítettek, azt a család a hétvégén lerombolja.

Azt is elmondta az igazgató úr és az igazgatóhelyettesek, hogy minél előbb, minél fiatalabb korban kerül be egy ilyen intézménybe a diák, annál könnyebben tudnak vele bánni, és annál nagyobb az esélye, hogy olyan végzettséget szerez, olyan szakképzettséget szerez, amivel utána munkába tud állni. Egyébként ennek az iskolának a mutatói nagyon jók, tehát a többségében cigány gyerekek is szakképzettséget szereznek, a lemorzsolódás az országos átlag alatt van bőven, és a munkaerő-piaci elhelyezkedésük is sokkal jobb ezeknek a cigány fiataloknak, akik itt végeznek, mint a cigánytársadalom többségének.

Ez az intézmény már óvodától kezdve neveli a gyerekeket, tehát vannak olyan gyerekek, akik hároméves korukban kerülnek be ebbe az intézménybe, és a szakképzettség megszerzésének végéig, tehát 17-18 éves korukig bentlakásos formában nevelik őket, ahol egyébként normális körülményeik is vannak, tehát tiszta zuhanyzók, négyágyas szobákban helyezik el őket. Gyakran ezeknek a gyerekeknek otthon nincsenek meg ezek a higiéniai lehetőségeik, amiket ezekben az iskolákban megkapnak.

Azoknál a gyerekeknél, akik például felső tagozatban, tehát az általános iskola felső tagozatában kerülnek oda, az igazgató úr elmondása szerint már nagyon kevés

esély van arra, hogy őket jobb irányba tereljék és munkára neveljék, épp ezért nagyon nagy probléma az, hogy a köznevelési törvény a kollégiumi normatíva folyósítását a gyermek hároméves koráról tízéves korára emelte. Tehát a köznevelési törvény értelmében tízéves kor alatti gyermekekre nem jár kollégiumi normatíva, ami nemhogy segítené ennek az intézménynek és az ehhez hasonló intézményeknek a működését, hanem ellehetetleníti azt, pedig a tízéves korban vagy az után odakerülő gyerekeknek a nevelése sokkal nehezebb, majdhogynem reménytelen.

Azt is elmondta az igazgató úr, hogy tartják a kapcsolatot a régi diákjaikkal is, akik között szintén a cigány volt diákjaikra is jellemző, hogy elhelyezkedtek, munkából élnek, és nem vállalnak például annyi gyermeket, mint azokban a cigány családokban, ahol nem találnak munkát, tehát nem megélhetési forrásként tekintenek a gyerekekre, megélhetési forrásnak a munkát tekintik és abból élnek, általában két-három gyermeket vállalnak.

Az iskolának az egyik legfontosabb eredménye, hogy alig találni olyan családot, amelynek a gyerekei is például ebbe az intézménybe járnak, tehát a volt diákok közül, ez azt mutatja, hogy olyan élethelyzetbe kerülnek azok a gyerekek, akik elvégzik itt a szakképzést és utána munkát találnak, hogy nincsen szükségük arra, hogy utána a saját gyerekeiket ilyen intézménybe járassák, hiszen ők be tudnak illeszkedni a normál iskolákba, és ott el tudják végezni az osztályokat; alig találni olyan gyermeket, aki ide visszajár.

(16.10)

Úgy gondolom, hogy ez lenne az a legfőbb, legfontosabb és leginkább előremutató megoldás, ami a cigányságot felemelné. Ha ezt a generációs láncot megszakítanánk, és a gyerekeknek megmutatnánk azt, hogy tanulni érdemes, és munkából kell megélni, akkor biztos vagyok benne, hogy sokkal nagyobb arányban részt vennének a munkaerőpiacon is a cigányok.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Osztolykán Ágnes képviselő asszonynak, LMP-képviselő-csoport.

OSZTOLYKÁN ÁGNES (LMP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Hát, kicsit többet vártam a képviselő asszonytól oktatáspolitikusként, hogy valami nagyobb víziót fog vázolni, meg ugye azt is vártam, hogy akkor megmondja, hogyan kell szegregálni a cigány gyerekeket, merthogy itt Mirkóczki képviselőtársam előre jelezte, hogy majd az oktatáspolitikus elmondja, hiszen ők csak a szegregációban hisznek.

Igen, képviselő asszony, van csapi iskola, de azt gondolom, hogy ön kicsit összekeveri az oktatási módszertant és a tévhiteket, amely tévhitek alapján ők sajnos meggyőzték emberek tömkeleget, hogy itt ülhesse nek ebben a parlamentben. De van hejőkeresztúri iskola is, tehát vannak módszertanok is. Ön ok-okozati egyenlőséget állít fel a között, hogy aki hátrányos helyzetű, rossz,

ilyen-olyan családból jön, az eleve már csak egy ilyen iskolába mehessen, merthogy a család visszahúzza. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon komoly tévhiten alapul, megint azon az általánosításon alapul, ami önöket idáig juttatta, sajnos. Nem beszél a rendszer hibájáról, ugyanakkor a másik pillanatban pedig azt mondja, hogy nem érdekli, hogy a gyerek szegény vagy cigány, teljesítsen; akkor egyenlőségről beszél, de az egyenlőséget a rendszer maga nem tudja biztosítani, és ön ugye aztán ezt a család hibájának rója fel.

Azt gondolom, ahhoz, hogy az oktatásban jobb képet kapjunk - és abban mindannyian egyetértünk, hogy valahogyan segíteni kell a hátrányos helyzetből jövő fiataloknak az iskolai sikerességét -, azt gondolom, hogy nem ezt az egyetlen módszert kell favorizálniuk, és már sokszor elmondtam önöknek azt, és kérem, lássák be, hogy akkor, ha én különböző *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* státusú, különböző gazdasági helyzetű két gyermeket egymás mellé ültetek, azok hatni fognak egymásra, mégpedig pozitívan.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Én nem általánosítottam, és nem mondtam azt, hogy ez az egyetlen megoldás. Azzal kezdtem éppen a beszédemet, hogy a szerintem leghatékonyabb megoldásról fogok beszélni, de nem mondtam azt, hogy ez az egyetlen megoldás, és azt se mondtam, hogy minden más megoldási lehetőséget ki kell zárni, csak elmondtam azokat a tapasztalatokat, amelyeket a már működő, több évtizede működő iskolában tapasztaltam.

Nyilvánvalóan vannak olyan iskolák, ahol más módszertan az, ami hatékony lehet, csak az a baj, hogy ezt a bentlakásos iskolára vonatkozó javaslatunkat Balog Zoltán miniszter úr a miniszteri meghallgatásán az oktatási bizottságban is például elvetette, hiszen ő azt mondta, hogy semmiképpen, akármilyen a család, semmiképpen nem jó bentlakásos iskolába küldeni a gyermekeket. Szerintünk és a Jobbik szerint van olyan családi helyzet, amikor a gyerekek a gyermek érdekében szükséges az, hogy normális higiéniai környezetben, normális környezetben tanulhasson, és biztosítsuk azokat a körülményeket, hogy tudjon tanulni, dolgozni, mert nagyon sok olyan család él, ahol egész egyszerűen ezek a körülmények nem biztosítottak.

Tehát kérem, hogy ne forgassa ki a szavaimat, nem általánosítottam, és elmondtam, hogy pont a Jobbik az, aki nem általánosít, hiszen nem mondom azt, hogy csak cigány gyerekek járhatnak ilyen iskolába, holott ez az anyag például kimondja, hogy csak cigány gyerekeknek biztosítanak munkalehetőséget, egészségügyi szűrővizsgálatot, szakképzettségi lehetőséget. Hát nem mi vagyunk azok, akik általánosítunk, és különbséget teszünk cigány és nem cigány gyerekek és emberek között, hanem épp ez az előterjesztés!

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Osztolykán Ágnes képviselő asszonynak.

OSZTOLYKÁN ÁGNES (LMP): Azt gondolom, ne menjünk bele abba, hogy ki hogyan általánosít, és az önök eddigi politikai múltja mennyiben mutatja azt, hogy önök általánosítanak-e, vagy nem.

Azt gondolom, arra próbáltam rámutatni - miközben ugye ön arról beszél, hogy ennek cigány és nem cigány gyerekek lehetnek a részesei -, miben tudja nekem bizonyítani ön azt, hogy ha ön vagy bárki azt gondolja, hogy az én gyerekeknek egy bentlakásos iskolában kell laknia vagy tanulnia, ott milyen pluszszolgáltatásokat ad neki ez az iskola. Ugyanis már régen is működtek ilyen segítő programok - hogy csak egyet mondjak önnek, amit szintén Szabó Timea képviselőtársam már említett -, a Tanoda-program erre találódott ki. Én magam a pályám kezdetén, amikor elvégeztem az egyetemet, a VIII. kerületben tanítottam egy ilyen Tanoda-iskolában, ahova igen, olyan gyerekek is jártak a tanodába, és olyan gyerekeknek segítettem, akik mondjuk, azért jártak a tanodába tanulni, mert otthon nem volt villany.

Azt gondolom, hogy ez nem determinál sem egy roma, sem egy nem roma gyereket arra, hogy őt a családjából kiszakítsuk. Nem mondom azt, hogy nincsenek olyan helyzetek, amikor ez indokolt lenne, de én arra lennék kíváncsi, egy módszertani érvelésre, hogy az ön által favorizált bentlakásos iskola mivel ad többet a roma és nem roma gyerekeknek, azon kívül, hogy mondjuk, kiszakítjuk őket a családi környezetükből, legyen az ilyen vagy olyan.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Osztolykán képviselőtársamnak mondanám - nem akarok részletekbe belemenni -, hogy mivel ad többet. Próbáljon egy picit elvonatkoztatni attól, hogy ez ön elleni vagy bármilyen etnikum elleni jobbikos támadás, és gondolja végig még egyszer, hogy hány olyan háztartás van - és akkor igen, én mondom -, hány olyan cigány háztartás van Magyarországon és csak az én meggyében, és csak az én községemben és környezetemben, ahol nincs fűtés, nincs villany, alkoholisták a szülők, nincs meleg víz, és az a szerencsétlen gyermek, nem egy, több, aki megszületik abba a családba, teljesen esélytelen, már az óvodában, már az iskolában óriási szellemi, lelki, mindenféle károk érik csak a saját környezetében.

És ha ezt végiggondolja - és gondolom, azzal nem vitatkozik, hogy ilyen sajnos létezik, és nagyon sok létezik -, akkor most tegye föl még egyszer a kérdést, hogy egy bentlakásos iskola mivel ad többet. Például megte-remti azokat a feltételeket, fizikális, morális, mindenféle értelemben, hogy ez a gyermek normális oktatáshoz jusson, szakmát, végzettséget szerezzon, és beilleszkedjen a normális társadalmi életbe felnőtt korára. Ennyi a lénye-

ge, semmi több, és nem arról szól, hogy mi minden cigány gyermeket ki akarunk venni a családjából. Pont arról beszélünk, hogy vannak olyan körülmények, amelyek egyszerűen tarthatatlanok, és generálják, konzerválják, hogy az a gyerek ugyanolyan lesz, mint a szüleje, és esélytelen lesz arra, hogy normális életet éljen.

Cáfolja ezt meg, ha nem hiszi, hogy mivel teszünk jót: ha ott hagyjuk ebben a környezetben, és segítézzük a szülőket, ami garantáltan megy a kocsmába, uzsorára, és a többi, vagy arra... *(Berényi László: Óóó!)* - hát persze, ezt is a Jobbik találta ki, és nyilván a Jobbik hibája, ugye, mi uzsorázunk rendszeresen -, vagy azzal, ha azt a gyermeket kiemeljük onnan és megmentjük?

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Osztolykán Ágnes képviselő asszonynak.

OSZTOLYKÁN ÁGNES (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy még vitába is szállhatnék önnel, ha nem lenne a mondatában olyan kemény sztereotípiák, amire nem vagyok hajlandó válaszolni. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Tapasztalatok alapján!)* Nem minden cigány családban alkoholisták a szülők. *(Közbeciáltások a Jobbik soraiból: Ki mondta ezt?)* Nem minden család tudja, hogy mit jelent az, hogy uzsorázás, de ugyanakkor szegény. Tudja maga, mit jelent az, hogy tisztességes szegénység? Amikor én a 800 lelkes Csengersima általános iskolájába jártam, az én szüleim sem voltak gazdagok, tisztességes szegények voltak, nem volt magas iskolai végzettségük, és nekünk se volt fürdőszobánk, és így voltam a csengersimai általános iskola legjobb tanulója. Általánosít, ezekben a dolgokban általánosít! Nem arról beszélünk, hogy hogyan lehetne a magyar közoktatás rendszerét minőségivé tenni, és hogyan lehetne ezeket a gyerekeket lépéselőnybe hozni.

És itt a válaszom, képviselő asszony: lépéselőnybe kell hozni ezeket a gyerekeket, pont azért, mert nem mindegy, hogy honnan jön, sajnos nem mindegy, hogy honnan jön.

(16.20)

Az ön gyereke biztos nem úgy fog felnőni, hogy nem látja a Révai nagylexikont a polcon. Lehet, hogy sajnos Edelenyben úgy nőnek fel gyerekek, hogy nem látják a Révai nagylexikont a polcon. Azt gondolom, ha valamit fel lehet róni az elmúlt kormányok gondolkodásának, akkor mindig az a hiba, hogy nem egyenrangúan próbálták ezt elindítani. Igenis, kell lépéselőnyt adnunk ezeknek a gyerekeknek. És továbbra is azt gondolom, győzzenek meg róla, mondják meg azt, hogy a higiénias körülményeken túl mi biztosítja ezt.

Miből gondolja ön azt, hogy ha én kivesszek 8 edelenyi gyermeket a cigánytelepről, és beviszem egy bentlakásos iskolába, ezekből a gyerekekből orvos lesz? Mutasson nekem garanciákat a rendszerben, amelyek biztosítják ezt. Mondja meg nekem!

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces felszólalásra megadom a szót Dúró Dóra képviselő asszonynak, Jobbik-képviselőcsoport.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! A legjobb bizonyíték talán az, hogy ez a csapi bentlakásos iskola önkéntes módon működik. És ezek a cigány és nem cigány szülők maguk döntenek úgy, vállalva azt a nehéz döntést, hogy igen, nem látják hétköznapi a gyermeküket, az akár 3 éves gyermeküket, önkéntesen döntenek úgy, mert azt gondolják, hogy így van esélye arra, hogy valami lesz belőle. (Osztolykán Ágnes: Nem önkéntesen, kényszerből.) És szeretnék, hogy a saját gyerekük sorsa jobb legyen, és könnyebb legyen, mint az ő sorsuk. Önkéntesen vállalják, hogy a gyermeküket ilyen intézménybe adják - ez az egyik.

A másik: ön azt mondja, hogy lépéselőnybe kell hozni a cigány fiatalokat. Tisztelt Képviselő Asszony! Nem a cigány fiatalokat kell lépéselőnybe hozni, hanem a szegény fiatalokat, függetlenül attól, hogy cigányok vagy magyarok. Mi arról beszélünk, Csengersimában nemcsak a cigányoknak nincs munkalehetőség, hanem ugyanúgy nincs munkalehetőség a magyar szegény embereknek sem. Ez a program velük nem kezd semmit, különbséget tesz a szegények között, cigány és nem cigány emberek között.

Köszönöm a figyelmet. (Szórványos taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Most kétperces felszólalásra megadom a szót Szabó Timea képviselő asszonynak, LMP.

SZABÓ TIMEA (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt javaslom, hogy egy picit szálljunk ki ebből a mókuserékből, amibe belekerültünk, hogy kényszer, nem kényszer, jó, nem jó ez a bentlakásos iskola. Még azt is elhiszem, hogy vannak jó bentlakásos iskolák. Nem feltétlenül értek azzal egyet, hogy aki 3 éves korában beadja a gyermekét egy bentlakásos iskolába, az önként teszi, még akkor is, ha ez úgy tűnik. De szálljunk ki ebből a diskurzusból egy picit, és térjünk vissza arra, hogy kinek a feladata a lakhatási körülményeket javítani.

Úgy gondolom, nem bentlakásos iskolákkal fogjuk ezt megoldani, ahogy a nemzeti felzárkózási stratégia részét képezi az, hogy a lakhatási körülményeket az államnak kell javítania és nem bentlakásos iskolákkal. Hát miről beszélünk? Itt van, a kormány megígérte, hogy a telepfelszámolási programja integrálja a roma lakosságot, felzárkóztatja őket, javítja a lakhatási körülményeiket. Sajnos pontosan azt látjuk, hogy a TÁMOP-ból támogatott telepfelszámolási program nemhogy felszámolja ezeket a telepeket, de pontosan mélyíti azt a fajta szegregációt, amit egyébként felszámolni kívánának; azzal, hogy pályázati feltételként az jelenik meg, hogy közös fürdőt létre kell hozni a telepen. Már bocsánat, ha picit is ismernek a roma kultúrát, akkor tudnák, hogy még a gyerekek sem vetkőznek le egymás előtt, nemhogy egy közös fürdőbe elmenjenek, meg két szociális munkást kell biztosítani. Bocsánat, ezzel a telepfelszámolást nem fogja megoldani a kormány.

Valódi telepfelszámolási programot szeretnénk, olyan pályázati feltételekkel, mint például az infrastruktúra kiépítése, a vízvezeték, ahogy önök is mondták, hogy nincs kiépített vízvezeték, nincs villany a telepeken, nem juthat el például egy védőnő a telepekre busszal, mert nincs közlekedés biztosítva. Ahelyett, hogy bentlakásos iskolákról folyik itt órákon keresztül a diskurzus, inkább visszatérnék a kormány felelősségére ebben a kérdésben. És azt szeretném mondani, vagy arra szeretném emlékeztetni itt képviselőtársaimat, hogy elsősorban az állam feladata a lakhatás körülményeinek javítása.

Köszönöm. (Szórványos taps az LMP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a normál időkeretben szót kért képviselők következnek felszólalásra. Elsőként megadom a szót Göndör István képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÖNDÖR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sokszor éreztem úgy, hogy két percre kérnék szót, de a hozzászólásomban ki fogok térni néhány olyan dologra, amiről van véleményem, és szívesen szoltam volna közbe.

Először hadd kezdjem azzal, reggel öröm volt számomra, hogy a miniszter úr személyesen terjesztette elő azt a kérdést, ami ma Magyarországon sok más mellett az egyik, évtizedek óta magunkkal hurcolt problémáról szól. És szomorúan tapasztaltam, hogy az exozéja után elég gyorsan eltávozott. Ami érdekes, és szeretném az exozéját felidézni, ha már egyszer általános vitánál tartunk, elég hosszú időt szentelt annak, hogy ostromozta az előző időszakot, akár a romaintegrációs programot, vagy az arról szóló jelentést. De roppant érdekes, hogy maga az általa jegyzett és benyújtott jelentés azért később hivatkozik arra, hogy bizony a roma évtized programot felhasználta, sőt még a jelentést is felhasználta. Tehát ezt egy kicsit részének tekintem annak a politikai hangulatnak, amit kormánypárti képviselők és a kormány is már a 2010-es kampányban és azóta is használnak, és megpróbálják sok mindentől elterelni a figyelmet azzal, hogy mutogatnak visszafelé, vagy próbálják a korrupciógyanút fönntartani.

Ehhez engedjenek meg nekem egy oldalvágást, Dúró Dóra hozta szóba, nem én. A csapi kollégium, tisztelt képviselőtársaim, Hiller és Gyurcsány miniszter és miniszterelnök urak idején vált azzá, ami. Tehát lehet rajta vitatkozni, és ebben nagyon igaz van Osztolykán Ágnesnek, ez az útkeresésben egy lehetőség. És amikor Fejér Andor képviselő úr közbeszólt, igen, kedves képviselő úr, de most már önök is szembesülnek, mert egyre több közgazdász írja le, hogy bizony növekedés akkor volt. Tehát lehet vitatkozni az államadósság nagyságán, de növekedés akkor volt, amikor beruházások voltak, fejlesztések voltak, amit viszont a magánember, a vállalkozás és nagyon sokan hitelből finanszíroznak. Tehát tudom, hogy önök erről nem akarnak beszélni, de bizony, ha végignéznénk az országot, az autópályáktól kezdve, sok ilyen fejlesztés van. De nem ez a témánk.

Szeretném az irányban fölhívni a figyelmüket, és itt nagyon köszönöm Hoppál Péter képviselő úr hozzászólását, és tőle kölcsönveszem azt a mondatot, amikor azt

mondja, hogy a többség felelőssége. Én is azt gondolom, hogy amikor nagyon sokan megpróbálják a társadalomban meglévő hatalmas feszültséget a kirekesztés irányába tolni, és minél inkább nő a feszültség, annál kisebb lesz az a politikai akarat, ami ezt a felelősséget el akarja ismerni, és ezt a felelősséget kézzelfogható intézkedésekké akarja konvertálni. Erre is fogok majd példákat mondani, hogy mire alapozom. Tehát azzal folytatom, amit képviselő úr mondott, hogy igen, a felelősségünk, de ki kell mondani, hogy ennek ára van. Ára van tudásban, ára van anyagi erőforrásokban és sok minden másban.

Amellett, hogy, hozzáteszem, és sokszor elmondtam már romakérdésben, hogy én nagyon elfogult vagyok ebben; több mint 20 éves tapasztalat, és valakik itt feszegették, ezt a miniszter úrnak is szeretném mondani, mert azt mondta, hogy sokakat megkérdesznek: és merem ajánlani azokat a pedagógusokat, akik akár a csapi iskolában, akár Nagykanizsán részt vettek az oktatásban, szeretném önöknek elmondani, hogy ebben a sziszifuszi munkában 22 év alatt elértük azt, hogy a gyerekek nagy része iskolába jár, sokan középiskolába, és számosan elvégezték az egyetemi tanulmányokat.

Tehát itt is vitatkozom Mirkóczki képviselő úrral, akarjuk, mérhető van. Az, hogy ez kicsi vagy mekkora, erről lehet vitatkozni, de van. És amit hiányol Osztoykán Ágnes, igen, az útkeresésnek számos lehetősége van. De ha elmondom önnek, hogy például a szombat-vasárnapos iskola, amit mi elindítottunk, és azt gondolom, az alternatívája a bentlakásosnak, de ahhoz is többletpénz kell. Tehát kell az a pluszpénz, amivel a szombati-vasárnapos, mondjuk, meleg ebédet, azt az ösztönzöt valaki finanszírozza, hogy a szülők is érdekeltté válnak abban, hogy a gyereket igen, elküldjük az isibe, mert a tudás mellett még ellátást is kap, kaphat egy hétvégi iskolában.

(16.30)

Tehát nagyon sok ilyen dolog van, csak kellene ezekről nyugodtan, higgadtan beszélni, és kell hozzá a társadalom befogadóképessége. Meggyőződés, hogy azért sikeres Nagykanizsán a roma felnőttoktatás, mert vannak olyan vállalkozások, amelyek már, amikor beiratkozik, akkor köt szerződést az iskolával és a tanulóval, és azt mondja, hogy ha megszerezted a szakmunkásbizonyítványt, én garanciát vállalok arra, hogy foglalkoztatlak. Aztán majd ide szeretnék később visszakanyarodni, mert hadd idézzem önöknek, én, amikor erre a hozzászólásomra készültem, tisztelt képviselőtársaim, 11 olyan törvényt vettem számba, ahol tételesen bizonyítható, hogy akár a szegények, akár a romák ellen hat. Nem fogom mindet felsorolni, de ebből néhányat azért emelnék ki, mert a miniszter úr is különösen nagy hangsúlyt adott a szakpolitikáknak, és azért teszem, mert ezzel neki szeretnék erőt meg jókívánságot adni, hogy ebben legyen sikeres.

Gondolják végig! Adótörvény, ami a leg súlyosabb, és ebben akár Berényi és akár Farkas Flórián képviselő úr, megnéztem a laptopon, igennel tetszettek szavazni az adótörvényekre. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindig nagyon sokat az egy kulcsról beszélünk. Gondolják végig!

Milyen esélyegyenlőség az, amikor még minimálbért sem kereső ember, urambocsá!, gyerekét egyedül nevelő valaki hogyan veszi igénybe a gyerekkedvezményt? Ha erre valaki tud válaszolni, és azt meri mondani, hogy ez a családi adókedvezmény esélyegyenlőséget biztosít, az nem mond igazat, mert nem tud. Én személyesen tudok olyan anyát, aki három gyerekét neveli egyedül. Mit tud ő igénybe venni? És hányan lehetnek még ilyenek az országban!

De folytathatom a kis- és középvállalkozásokkal, mert azt mondjuk, hogy ösztönözzük őket arra, hogy próbáljanak vállalkozni. Az az adóteher, amit kaptak, az a plusz-járadékteher, amit kaptak, az mind nem abba az irányba mutat, hogy urambocsá!, még egy alkalmazottat foglalkoztasson is. Ez egészen elterjed odáig, hogy évente fizessél be ötezer forint kamarai regisztrációs díjat, ami nem másra kell, mint arra, hogy a nagy, hatalmas kamarai vízfejet finanszírozzák a kis- és középvállalkozásokból.

A másik ilyen az oktatási kérdés. Sokan és minden formában beszéltek arról, hogy akár hozzáféréskérdés vagy bármi más. Gondolják végig! Az az oktatási intézmény, amiről beszélt Dúró Dóra képviselő asszony, hány címen kellene neki plusznormatívát kapni azért, hogy olyan színvonalon működjön, ahogy tud? Én most elmondom önöknek, mióta az oktatási törvényt elfogadtuk, és elképzelhető, hogy még itt a Házban fogok név szerint beszélni arról, hogy kik sündörögnek ma az iskola körül, mert egy ilyen jó intézményt szeretnének megkaparintani azon a címen, hogy most már nem az az önkormányzat, ami eddig felelősséggel hozta, és vállalta ennek az összes nyűgét-baját, azt most meg lehet kaparintani, nagyon jó dolognak tűnik. Ehhez még azt is hozzáveszem - megint csak hadd hivatkozzam Dúró Dóra képviselő asszonyra -, igen, ebben az intézményben szükség lenne arra, hogy gyakori egészségügyi vizsgálatot tudjanak elvégezni, mert tényleg így lehet hozzáférni. Azt is megerősítem, hogy aki próbálta...

Szóval, megérteni csak az tudja, aki köztük él, aki sokat van ilyen emberek között, mert tényleg igaz az, hogy mennyire félnek attól, hogy egy egészségügyi vizsgálat. A gátláikat kell hogy leküzdjék, de hadd utaljak vissza, és itt rögtön elutasítanom, Mirkóczki képviselő úrnál elkezdtem húzni a strigulákat a hozzászólásában, hogy hányszor ejtette ki a bűnözés kifejezést, aztán egészen eljutott odáig, hogy rögzítsük, meg számoljuk meg. Tisztelt Képviselő Úr! Láta ön már azt, hogy akár egy önkormányzati képviselői választásnál hogyan irtóznak emberek a nyilvántartásba-vételről? És ön ezt feszegette. Azon túl, hogy megsértette azokat az embereket, mert egy kalap alá vette a politikai elitet. Én azt mondom, hogy visszautasítom, és mindazok az önkormányzati képviselők, akik az országban szanaszét nagyon sokat tesznek azért, hogy előrelépjünk oktatásban, munkahelyteremtésben és foglalkoztatásban, őket egy kalap alá venni és elítélni, azt hiszem, hogy nem lehet.

Még egy mérhető adatot ennek kapcsán hadd mondjak, és ezzel viszont bántom a jelenlegi kormányt. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előző kormányzati ciklusban 200 diplomával rendelkező roma ember tett közigazgatási versenyvizsgát, és az ő jelentős részüket foglalkoztatták.